

ወይ ሀገሪ

(ከሊ.ማ. አበባው ይግዛው፣ ግንቦት 2000 ዓ. ም.)

ሀገሪ ኢትዮጵያ ደጋ፣ ወይና ደጋ፣
ቆላና በረሃ እጅግ ባለጸጋ፣
ወንዞችሽ፣ ሐይቆችሽ፣ ባሕርችሽ በሙሉ፣
ወራሪ ባልነካው ሀብት የታደሉ፣
በቁዋንቁዋ፣ በጎሳ ሳይከፋፈሉ፣
ምን አለ በጋራ ለልማት ቢውሉ።

ወይ ሀገሪ ክብሪ ኢትዮጵያዊነቴ፣
ተሸርሸሮ አለቀ፣ ደከመ ጉልበቴ።
አወይ ወገኖቼ፣ ትንሹም ትልቁ፣
የሀገርን ታሪክ፣ ባህል በሚንቁ፣
በጋጠወጦቹ እንዲህ ትሳቀቁ!?

እረ አገሪ! አገሪ ራስ-ጋይንት፣ ማማው ደብረ ታቦር፣
የሊቃውንት አምባ፣ የነጋሪት አገር፣
እንዴት በወያኔ፣ ታሪኩ ይደፈር!?
ወይ አገሪ! አገሪ አዲስ ዘመን! በለሳ ቋሊሳ፣ ዘሐንና መና፣
እንዳላሳደገ ያንን ሁሉ ጀግና፣
ይጫወትበታል የወያኔ ሙና?!
አይ አገሪ! ወይ አገሪ ጎንደር! የፋሲል መዲና፣
የእነ ኢያሱ ዙፋን፣ እንዲህ አረጀና፣
በእነስም አይጠፋ፣ ሆኖ ሊቀር ወና?!
አገሪ አርማጭሆ! ፈልፈልና ተንፈል!
የጀግኖች መፍለቂያ፣ የጎበዞች ክልል!
እንደምን ይደፈር፣ በምንደኛ ምልምል?!
አይ አገሪ! ወይ አገሪ ደባት! የእነጋተው አገር! አገሪ ወገራ!
አገሪ ወፍ አርግፍ! ወልቃይት ጠገዴ! ደንሻና ሁመራ!
እንዴምን ይደፈር! በትግራ ኩታራ!?

ወይ አገሪ ጭልጋ! ወይ አገሪ ቋራ!
የአባ ታጠቅ አገር፣ የጀግኖቹ ጎራ!
አገሪ አዳኝ አገር! አገሪ መተማ!\
ለኢትዮጵያ አንድነት አካሉ እንዳልደማ፣
እንዴት በወያኔ ታሩኩ ይጋማማ!?

አይ አገሪ! ወይ አገሪ ሰሜን፣ ሰሜን አምባራስ!
የነጋሪት አገር! ባለብዙ ቅርስ!
እንዴት በኩታራ-ክብሩ ይገሰስ?!
አገሪ ሳሃላ! ወይ አገሪ ፀለምት! አገሪ በየዳ!
ደራስጌ! ራስ ዳሽን!
እንዴት በወያኔ፣ ድንበርህ ይሸንሸን!?

ኧረ ጃሎ በሉ! ኅበዝ ጃሎ በሉ!
ምንሽር ወልውሉ! መውዜር አቀባብሉ!
ትናንትን ረስቶ፣ ባንዳው እንዳመሉ!
ተከዜን ተሻግሮ፣ ልግዛ ይላል አሉ!

ወይ አገሬ ሰሜን፣ አገሬ ወገራ!
ለጠገበው ጥይት፣ ለራብው እንጀራ፣
ይህ ነበር ታሪክህ፣ በጣም የሚያኮራ፣
በቁም ሊበላህ ነው የራብው አሞራ።

የሚመነጥረው፣ የሚጠርገው ቢያጣ፣
ኅንደርን እንደልብስ፣ ሊቀደው ጋሬጣ?
ያ መልቲ ወያኔ፣ ይኸው ልብ አግኝቶ፣
በለስ ቀናውና በቋንቋ አዘናግቶ፣
ወልቃይት ጠገዴን፣ ደንሻና ሁመራን፣ ከኅንደር ለይቶ፣
ሰሊጥ አምርተናል፣ ይበል አፉን ሞልቶ?
ዕንቋይ* ሲቀባጥር፣ ወልቃይት ልብ በል፣ አርማጭሆም አዳምጥ፣
ትግራይ ያበቅላል ወይ፣ አንድ አገዳ ሰሊጥ?
ተርቦ ተጠምቶ፣ የሚቀምሰው ሲያጣ፣
ወያኔ ተከዜን፣ ተሻግሮ ሲመጣ፣
ከእንግድነት በቀር፣ መች ነበረው ጣጣ።

እኒያ ደጋጎቹ፣ አገር ዘበኞቹ፣ የሀገሬ ጀግኖች፣
ዘራቸው የት ጠፋ!
አይናውጣው ወያኔ፣ ታሪክ ሲያከረፋ!
ያባቶቹን ርስት፣ ገበሬው ሲቀማ!
ሁመራ ተመርቶ! መቀሌ ሲለማ!
ምናለ አርማጭሆ?! ምናለ ወገራ?! ይኸንን ሲሰማ?!
ለሰሚው ግራ ነው፣ እንዲህ ያለ ነገር፣
የ አርማጭሆ ሱሪ! የወልቃይት ሱሪ! የወፍ አርግፍ ሱሪ!
መች እንዲህ ነበረ!!!
“ሰሜን አርማጭሆ! ወልቃይት ጠገዴ!
ማረሻው ምንሽር! መጎልጎያው ንንዴ!”
የሚለው ቀረርቶ፣ ውሸት ነበር እንዴ?
“አንበሳ ተኝቶ፣ ጊደር ሸናችብት፣
ከምን ያለው ጊዜ፣ እኛ ደረስንበት?
ያንበሳ ልጅ ሙቶ፣ የጅብ ልጅ ገነነ፣
አላሳልፍ አለ፣ ጸጉሩ እየበነነ፣”
ይባል የነበረው፣ እውን እውነት ሆነ?!
*
ሰለሞን ዕንቋይ ለማለት ነው

ሰሜን አርማጭሆ፣ ወልቃይት ጠገዴ፣
እንዲህ እንደዋዛ፣ ስሙን ለወጠ እንዴ?!
ወገራና ሰሜን፣ አርማጭሆም አብሮ፣
ለትግራይ ጉልተኛ፣ ተከቤን ተሻግሮ፣
ገብሮ ያውቃል ወይ?! ቅመም ምጥን ሽሮ?!
የትግሬ ህዝብ ሲራብ፣ ቆርሶ ባጎረሰ፣
መሶብ ቤት ሆነና እጁን ተነከሰ!
ተፈርቶ ተከብሮ፣ ጀግኖ እንዳልኖረ!
ባይን አውጣ ወያኔ፣ ቤቱ ተደፈረ።
የወልቃይት ጎበዝ፣ የጠገዴ ጀግና፣
ቤቱ ተደፈረ፣ ቀየው ተወረረ፣ ዘመን አረጀና!!!
ያንን ጀግና ትውልድ፣ የኖረ ተፈርቶ፣
እንደምን ይስለበው?! በቋንቋ አዘናግቶ?!
እየተቀጠረ፣ እንዳልባተበት!
የሁመራን ሰሊጥ፣ ባለቤት ሆነበት?!
ወይ አገሬ! ሻረ አገሬ! አገር አጥፎው አረም፣ ባገሬ ሲሰፋፋ፣
ሁሉም ተዳከመ፣ የሚያርመው ጠፋ!
የጊዜ ጉዳይ ነው፣ እኔ አልቆርጥም ተስፋ!
አገሬ ነው የሚል፣ ኢትዮጵያዊ ሁሉ፣
ጥቃቱ ይሰማው፣ ሲቆረስ አካለ!

ወይ አገሬ! ሻረ አገሬ!
ለሱዳን ሲከለል፣ መሬቱ ተቆርሶ፣
ዘንድሮ አርማጭሆ፣ በወያኔው ለቅሶ፣
እንደዚህ ያዘማል፣ መልሶ መላልሶ።
“አረጀ አርማጭሆ! አረጀ አብደራፊ!
ይቀደድ ጀመረ፣ እንደጨርቅ እራፊ!”
አንተ ክፉ ዘመን፣ ነፍስህን አይማረው!
የወንዶቹን አልጋ፣ ትንኾ ወረረው!
የወንዶቹን ማሳ፣ የህዝቡን-አጽመ ርስት፣
ሱዳን አርማጭሆን፣ ከብት አሰማራበት!?
ዘብ ሆነን እንዳልኖርን፣ በጠረፍ ጥበቃ!
በራሳችን ሰዎች፣ እንዴት እንጠቃ?!
ገደብ ይበጅለት፣ ይኸ ነገር ይብቃ!

“ከአባቴ ባድማ፣ ፍግ አታፍሱበት!
እሳቱ ቢጠፋ፣ ረመጡ አለበት!”
ሁመራ መተማ፣ መተማ ሁመራ፣
መች ተደፍሮ ያውቃል፣ በጠላት ወረራ?!
ዛሬ አስጠቃን እንጅ፣ እኩይ ባላጋራ!

ሱዳንስ ያውቀናል፣ በቅርቡም በሩቁ፣
ይብላን ለነሀንስ፣ ለነትግል ብርቁ!!!
ከዛሬ በስተቀር፣ ነገን ለማያውቁ!

“ውሽልሽል ነው! ውሽልሽል ነው እርቁ!
አውድማው ይለቅለቅ! በሮቹም አይራቁ!
እንኳን ከቀያችን! ሰተት ብሎ ገብቶ!
ከሩቁ ያውቀናል፤ ሱዳን መች ዘንግቶ!
የጀግኖቹን ቀየ፤ የሀዘቡን አጽመ-ርስት፤
እንዴት እናያለን፤ ሱዳን ሲኮስበት!?”

“የትግራይ ምንደኞች፤ እየተሳሳቡ፤
ግዙን ብንላቸው፤ ሊሸጡን አሰቡ!
ኢትዮጵያዊ ስማ! ልብህ አያመንታ!
መሀል ዳር ይሆናል! ዳሩ ከተፈታ!”

ፉከራ፡ ሻረ ቆሎብን! ሻረ ፈጩብን!
እንጠብቃልን እስኪያሰኩብን!
ከዋለ ካደረ፤ አይሰማ የለ!
ድርቡሽ እንደገና፤ ቋራን አቃጠለ?
የአርማጭሆን መሬት፤ ድርቡሽ ተካፈለ?
ማሕበረ-ሰላሴን፤ ገዳሙን ከለለ?

ምን ትጠብቃለህ?! ከወያኔ መንጋ?!
አካልህን ሲያፈርሰው! እንደ ደዌ ስጋ?!
ሰሜን አርማጭሆ፤ ወልቃይት ጠገዴ፤ አርግዟል! አርግዟል!
አልተገላገለም! ገና ምጥ ተይዟል!
ፈራን አላልናቸው?! እርዱን አላልናቸው?!
እነርሱን እንደዚህ፤ ምን አስቀዘናቸው?!
ለሱዳን ጥብቅና፤ ማነው ያቆማቸው?!
“ተላላ ነው አገር! ተላላ ነው! ይንዛል እንደ ሰው!
በየበሩ ቆሞ! ጀግና ታልመለሰው!!!”